

Datum
2021-02-10
Vår referens
Ann Häger
Utredare
ann.hager@malmö.se

Tjänsteskrivelse

Remiss från Miljödepartementet - Ett producentansvar för textil (SOU 2020:72), STK-2020-1664 TN-2021-36

Sammanfattning

Kommunstyrelsen har översänt Miljödepartementets utredning *Ett producentansvar för textil* (SOU 2020:72) till Tekniska nämnden för yttrande. Utredningens uppdrag har varit att föreslå ett producentansvar för textilier, vilket ska säkerställa separat insamling av textilier för återanvändning respektive textilavfall för återvinning.

Fastighets- och gatukontoret har även översänt ärendet till VA SYD inom ramen för sin beredning av ärendet.

Förslag till beslut

Tekniska nämnden föreslås besluta

att till Kommunstyrelsen avge yttrande i enlighet med förvaltningens förslag.

Beslutsunderlag

- Följebrev till remiss från Miljödepartementet - Ett producentansvar för textil (SOU 2020:72), STK-2020-1664
- Missiv till remiss från Miljödepartementet - Ett producentansvar för textil (SOU 2020:72), M2020/02005
- Ett producentansvar för textil (SOU 2020:72), M2020/02005
- G-Tjänsteskrivelse TN 210219 Remiss från Miljödepartementet - Ett producentansvar för textil (SOU 2020:72), STK-2020-1664
- Yttrande TN 210219 Remiss från Miljödepartementet - Ett producentansvar för textil (SOU 2020:72), STK-2020-1664

Beslutsplanering

Tekniska nämnden 2021-02-19

Beslutet skickas till

Kommunstyrelsen

Ärendet

Regeringen beslutade den 5 december 2019 att tillsätta en särskild utredare med uppgift att föreslå ett producentansvar för textil. Utredningens uppdrag har varit att föreslå ett

producentansvar för textilier, som säkerställer separat insamling av textilier för återanvändning respektive textilavfall för återvinning.

Enligt kommittédirektivet har införandet av ett producentansvar för textil två syften.

- Att åstadkomma miljönytta genom ökad insamling av textil för återanvändning och av textilavfall för återvinning, i första hand för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning.
- Att ansvaret för avfallshantering och återvinning av textil ska läggas på producenterna utifrån principen om att förorenaren betalar.

Utredningens uppdrag har inte varit att avgöra om störst miljönytta uppnås genom ett producentansvar för textil eller om det finns alternativa åtgärder som leder till en högre miljönytta. Vägvalet att använda producentansvar som styrmedel har regeringen och dess samarbets-partier redan gjort vid fastställandet av ramarna för utredningens uppdrag. Att införa producentansvar för textil utgör en del av den så kallade januariöverenskommelsen. Utgångspunkten för utredningens överväganden har därför varit hur störst miljönytta kan nås inom ramen för ett producentansvar.

Regeringen har tagit fram en svensk strategi för cirkulär ekonomi där textil är utpekad som ett av flera områden som ska prioriteras i omställningen till en cirkulär och bio-baserad ekonomi. Producentansvar för textil utgör en del i omställningen till en cirkulär ekonomi, men ytterligare styrmedel och initiativ – politiska, bransch-gemensamma och branschöverskridande samt konsumentdrivna – behövs för att minska inflödet av ny fiber i de textila värdekedjorna. Konsekvenserna för miljön är ett minskat klimatavtryck, minskad energi- och vattenanvändning, minskade utsläpp av miljögifter, minskad försurning, minskad påverkan på sjöar och hav (övergödning) och minskad negativ påverkan på markanvändning och biologisk mångfald.

Producentansvar införs för kläder av textil, hemtextil, inredningstextil, väskor av textil och accessoarer av textil. Detta innebär till exempel att möbler, teknisk textil, filter, textil på löpmetrar, madrasser och skor inte omfattas av det nya producentansvaret.

Insamlingen av textil som inte utgör avfall påverkas i juridisk mening inte av att det införs ett producentansvar. Det vill säga, de secondhandaktörer, såväl kommersiella som ideella, som i dag endast tar emot textil för vilken det inte föreligger ett kvittblivningssyfte¹ kan fortsätta att göra detta.

Ansvaret för att insamlingen av textilavfall uppfyller kraven kommer inte att ligga på de enskilda producenterna. Producenterna är endast skyldiga att se till att deras produkter tas om hand av ett tillståndspliktigt insamlingssystem och det är den som driver insamlingssystemet som ansvarar för att systemet bedrivs och fungerar i enlighet med kraven. De mest centrala kraven är kopplade till insamlingssystemets lämplighet. För att anses lämpligt ska insamlingssystemet bland annat

- tillhandahålla lättillgängliga insamlingsplatser där såväl hushåll som verksamheter som vill lämna ifrån sig textilavfall kan göra det enkelt och utan avgift,
- så långt som möjligt lokalisera insamlingsplatser i nära anslutning till platser som en stor

¹ Kvittblivningssyfte = innehavaren vill att det som lämnas ska gå till återvinning/energi och inte nyttjas av annan i samma form som den är just nu.

- del av hushållen besöker regelbundet,
- bedriva insamlingen på ett sätt som främjar förberedelse för återanvändning och materialutnyttjande.

För att anses rikstäckande ska insamlingssystemet tillhandhålla insamlingsplatser i varje kommun och den geografiska spridningen inom respektive kommun ska vara skäligen med hänsyn till befolkningstäthet och verksamheters lokalisering.

Konsekvenser för kommuner

Utredningens konsekvensanalys visar att kommunerna kommer att ha kostnader för förbränning av återstående textilavfall i restavfallen och vissa informationsinsatser. Kostnaden för textilen i restavfallet anses kunna finansieras via avfallstaxan. Kostnaden för information till kommuninvånarna har av utredningen bedömts som försumbar.

I övrigt hänvisas till i ärendet föreliggande förslag till yttrande.

Ansvariga

Sarah Von Liewen Avdelningschef

Anna Bertilson Direktör